

Archiwalna perełka! Jeszcze w 1930 roku Kanał Elbląski tętnił gospodarczym życiem [WIDEO]

data aktualizacji: 2016.02.02

W serwisie You Tube pojawił się unikatowy archiwalny film pokazujący żeglugę Kanałem Elbląskim oraz pochylniami w 1930 r. Upublicznił go Huntley Film Archives z Wielkiej Brytanii. Zapraszamy na sentymentalną podróż Kanałem Elbląskim w latach 30-tych ubiegłego wieku.

Kanał Elbląski jest światowej klasy zabytkiem sztuki hydrotechnicznej. Dziś to przede wszystkim turystyczna perełka regionu, ale jeszcze w latach 30. ubiegłego wieku kanał tętnił gospodarczym życiem, wciąż pełniąc funkcje transportowe.

Najdłuższy kanał żeglowny w Polsce został zaprojektowany przez holenderskiego inżyniera Jakoba Geорга Steenke na pocz. XIX w. na dworze Fryderyka I i II. Celem było gospodarcze połączenie Prus Wschodnich z Bałtykiem. Na rozpoczęcie budowy inwestycja czekała prawie 20 lat. Sama realizacja trwała już znacznie krócej, bo tylko 8 lat. Od 1852r. między Iławą a Elblągiem zaczął kursować parowiec iławskiego armatora „Reederei Kardinal”, a później również firmy „Reederei Matzmor”. Przewoźnik z Zalewa nazwiskiem Munter dysponował statkiem „Ursula”.

Odcinek Miłomłyn – Ostróda otwarto oficjalnie dopiero w 1860 r., mimo, iż pierwszy statek z Elbląga przyłynął kanałem do Ostródy już w 1856 r. Ostatni odcinek systemu kanałów z Ostródy do Starych

Jabłonek przez Jezioro Pauzeńskie oddano dopiero w 1873 r.

Niemal równoległe uruchomienie w 1872 r. konkurencyjnej linii kolejowej osłabiło gospodarcze znaczenie kanału, jednak do 1912 r. służył on wyłącznie transportowi płodów rolnych, drewna i artykułów przemysłowych.

Poza spławem drewna do transportu służyły barki produkcji elbląskiej stoczni „Schichau-Werft” oraz statki ostródzkiego Urzędu Budownictwa Wodnego (niem. „Waserbauamt”): parowce „Steenke”, „Róthloff” oraz holownik motorowy „Osterode”. Na statkach tych pływał późniejszy armator (ur. w 1888 r. w Siemianach) Adolf Tetzlaff. Jego przedsiębiorstwo żeglugowe „Schiffs - Reederei Adolf Tetzlaff” obok transportu gospodarczego zainicjowało przewozy turystyczne łodzią motorową „Róża Jezior” (niem. „Seerose”). Do 1927 r. flota turystyczna Tetzlaffa wzbogaciła się o: statek „Herta”(1914) i jednostkę wycieczkową „Heini” (1925). Po 1927 r. statek „Konrad” zbudowany w stoczni elbląskiej rozpoczął regularne rejsy turystyczne Ostróda-Elbląg.

Organizacją rejsów zajęło się w latach trzydziestych Biuro Obsługi Turystycznej (niem. „Verkehrsburo”) w Ostródzie. W Elblągu żeglugę turystyczną oferowały dwa biura prowadzone przez Wenzela i Harwardta oraz stowarzyszenie z Królewca pn. „Landesverkehrsverband Ost-u. Westpreussen e. V”. Przedsiębiorstwo A. Tetzlaffa funkcjonowało do końca 1944 r.

Działania wojenne spowodowały poważne uszkodzenia techniczne urządzeń kanału. Z inicjatywy Zygmunta Mianowicza i przy pomocy A. Tetzlaffa w 1948 r. ponownie udrożniono kanał, na którym Żegluga Gdańska wznowiła regularne rejsy turystyczne.

W połowie lat siedemdziesiątych tabor pływający przejęła Żegluga Mazurska, a od 1992 r. armatorem jest samorządowy Zakład Komunikacji Miejskiej w Ostródzie „Żegluga Ostródzko-Elbląska”.

Źródło:

<https://www.infoilawa.pl/aktualnosci/item/48346-archiwalna-perelka-jeszcze-w-1930-roku-kanal-elblaski-tetnił-gospodarczy-m-zyciem-wideo>